

Landsverordening administratieve rechtspraak
Uitspraak: 24 mei 2011
Zaaknr. Lar: 2010/134

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Beslissing

Op het beroepschrift van:

SOSIEDAT AMIGU DI TERA,
en
FUNDASHON DEFENSA AMBIENTAL
eisers,
procederende in persoon,

in het geschil tussen eiseres en:

**DE RECHTSOPVOLGER VAN DE EILANDSRAAD
VAN CURACAO,**
verweerder,
gemachtigde mr. Kwidama.

Tevens heeft aan het geding deelgenomen:

FUNDASHON KAS POPULAR,
derde-belanghebbende,
gemachtigde mr. H.W. Braam.

Partijen worden hierna aangeduid als eisers, verweerder en derde-belanghebbende.

1. Aanduiding bestreden beschikking

De beschikking van verweerder van 29 maart 2010 (hierna: de bestreden beschikking), genomen naar aanleiding van het door eisers op 19 april 2006 ingediende bezwaarschrift tegen het Ontwerp-ontwikkelingsplan Wechi 2006 (hierna: het Ontwikkelingsplan Wechi).

2. Loop van het geding

Eisers hebben bij bezwaarschrift d.d. 19 april 2006 tegen het door verweerder vastgestelde Ontwikkelingsplan Wechi, in het bijzonder tegen de daarin vastgelegde bestemming, bezwaar aangetekend.

Bij de bestreden beschikking heeft verweerder een beslissing gegeven op de bezwaren van eisers.

Bij beroepschrift d.d. 17 mei 2010, dat op dezelfde dag ter griffie van het Gerecht is ontvangen, is door eisers pro forma beroep ingesteld. Eisers hebben bij beroepschrift

d.d. 28 mei 2010 de beroepsgronden tijdig aangevuld. Verweerder en de derde-belanghebbende hebben een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting behandeld op 12 april 2011. Eisers hebben zich doen vertegenwoordigen door de heer L.R. Narain en mevrouw Y.J. Raveneau. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mevrouw Jonker namens de DROV en de gemachtigde voornoemd. Namens derde-belanghebbende zijn verschenen de heer Martens en de heer Makaai, bijgestaan door de gemachtigde voornoemd.

3. Feiten

Eisers zijn onafhankelijke organisaties die krachtens hun statuten de zorg voor het milieu, de bescherming van de natuur, alsmede een uitgebreid milieubewustzijn bevorderen, zowel lokaal als internationaal, als doel hebben. Verweerder is op grond van de Eilandsverordening Ruimtelijke Ontwikkelingsplanning Curaçao (hierna: EROC) belast met de vaststelling van ontwikkelingsplannen met bestemmingsvoorschriften. De derde belanghebbende is eigenaar van het onroerend goed gelegen te Wechi en is voornemens dit onroerend goed te ontwikkelen ten behoeve van volkshuisvesting.

Bij landsbesluit van 6 maart 1997 heeft de Gouverneur aan een deel van het Eilandelijk Ontwikkelings Plan (hierna: EOP), betrekking hebbend op vijf gebieden waaronder het gebiedscluster Wechi, goedkeuring onthouden. Naar aanleiding van het eerdergenoemde landsbesluit is, met inachtneming van de procedure zoals vastgelegd in de artikelen 10, 11 en 12 van de EROC, een ontwerp-EOP voor vier gebieden (hierna: EOP-Vier witte vlekken) opgesteld. Het EOP-Vier witte vlekken is bij besluit van 11 september 1999 door verweerder vastgesteld. Eisers hebben beroep ingesteld tegen, onder meer, de vaststelling van de bestemming van gebiedscluster Wechi.

Bij landsbesluit van 7 september 2001 heeft de Gouverneur het door eisers tegen het EOP-Vier witte vlekken ingestelde beroep ongegrond verklaard. Voorts heeft de Gouverneur het besluit tot vaststelling van het EOP-Vier witte vlekken vernietigd en heeft daarbij verweerder opgedragen, met inachtneming van hetgeen over de gegrond bevonden beroepen is overwogen, een nieuw besluit te nemen ten aanzien van de bestemming van gebiedscluster Wechi, waarbij sprake is van een degelijke inhoudelijke behandeling van aangevoerde bezwaren.

Als gevolg van deze beslissing heeft verweerder het Ontwikkelingsplan Wechi opgesteld en ter inzage gelegd.

4. Wettelijk kader

Ingevolge artikel 7, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak (hierna: Lar), kunnen natuurlijke personen of rechtspersonen die door een beschikking rechtstreeks in hun belang zijn getroffen daartegen beroep instellen bij het Gerecht.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de EROC, stelt het Bestuurscollege ten behoeve van een goede ruimtelijke ontwikkeling in het eilandgebied en met het oog op de totstandkoming van ontwikkelingsplannen een onderzoek in naar de bestaande toestand en naar de mogelijke en wenselijke ontwikkeling van het eilandgebied.

Artikel 3, tweede lid, van de EROC, bepaalt dat dit onderzoek met name betrekking heeft op: a) de natuurlijke gegevens van het gebied; b) de bevolkingsontwikkeling; c) de ontwikkeling van de welvaartsbronnen; d) de sociale en culturele ontwikkelingen in de samenleving; e) de huisvesting; f) de detailhandelsvoorzieningen, scholen, gezondheids- en recreatieve voorzieningen; g) de rechtstoestand en h) de grondwaarde.

Ingevolge artikel 11, vijfde lid, van de EROC, kan een ieder tegen het ontwerp-ontwikkelingsplan binnen de in het eerste lid genoemde termijn van dertig dagen schriftelijke bezwaren indienen bij de Eilandsraad.

Ingevolge artikel 13, derde lid, van de Landsverordening Grondslagen Ruimtelijke Ontwikkelingsplanning (PB 1976, nr 195), staat voor belanghebbenden die bij de eilandsraad tijdig bezwaren hebben ingediend tegen het ontwerp van de bestemmingsvoorschriften, tegen de beschikking van de eilandsraad binnen zes weken na de dag waarop deze is gegeven, beroep open bij het Gerecht in eerste aanleg van de Nederlandse Antillen.

5. Beoordeling

Inzake de ontvankelijkheid van het beroepschrift overweegt het Gerecht als volgt.

Derde-belanghebbende heeft allereerst aangevoerd dat het Gerecht het beroep niet-ontvankelijk dient te verklaren, omdat eisers hun beroepschrift niet binnen de wettelijke termijn van zes weken na de datum van de bestreden beschikking hebben ingediend.

Anders dan derde-belanghebbende heeft aangevoerd, is het Gerecht van oordeel dat ingevolge de verzendtheorie bij de bepaling van de aanvang van de beroepstermijn uitgegaan dient te worden van de datum van verzending. Aan de hand van het poststempel op de door eisers overgelegde envelop, stelt het Gerecht vast dat verweerder de bestreden beschikking op 19 april 2010 heeft verzonden. Gerekend vanaf de datum van verzending eindigde de beroepstermijn op 31 mei 2010. Derhalve is het beroepschrift d.d. 17 mei 2010 tijdig ingediend.

Verweerder en derde-belanghebbende hebben ten aanzien van de ontvankelijkheid tevens aangevoerd dat de Gouverneur bij het landsbesluit d.d. 7 september 2001 reeds een beslissing heeft genomen op de bezwaren van eisers en daarbij het beroep van eisers ongegrond heeft verklaard. Gelet op het feit dat eisers tegen dit landsbesluit geen rechtsmiddelen hebben aangewend, dient van de onaantastbaarheid van dit besluit uitgegaan te worden. Dit heeft als gevolg dat eisers het Gerecht niet nogmaals kunnen benaderen voor beoordeling van dezelfde grieven waarover de Gouverneur bij het eerdergenoemde landsbesluit reeds heeft beslist. Gelet op het feit dat eisers bij het beroepschrift in deze procedure geen nieuwe feiten en omstandigheden hebben aangevoerd, stellen verweerder en derde-belanghebbende dat het Gerecht het beroep van eisers niet-ontvankelijk dient te verklaren.

Het Gerecht volgt verweerder en derde-belanghebbende hierin niet. Hierbij wordt het volgende overwogen.

Vaststaat dat eisers geen rechtsmiddelen hebben aangewend tegen het landsbesluit van de Gouverneur d.d. 7 september 2001. Eisers hebben in reactie op het ontvankelijkheidsverweer ter zitting een beroep op het vertrouwensbeginsel gedaan. Hiertoe hebben zij aangevoerd dat zij destijds geen beroep hebben ingesteld tegen het

eerdergenoemde landsbesluit, omdat zij daartoe gelet op de inhoud van het landsbesluit geen noodzaak zagen. Eisers stellen dat het landsbesluit bepaalt dat er nader onderzoek dient plaats te vinden en dat eerst naar aanleiding van de uitkomst van dit onderzoek de bestemming zal worden bepaald en vastgelegd. Eisers konden zich daarin vinden en hebben al het vertrouwen in dat nadere onderzoek. Gelet hierop was er geen aanleiding om rechtsmiddelen tegen het landsbesluit in te dienen. Eisers mochten erop vertrouwen dat verweerder eerst nader onderzoek zou instellen, alvorens overgegaan zou worden tot het definitief vaststellen van een bestemming voor het gebiedscluster Wechi. Tevens stellen eisers dat zij zich pas ten tijde van de bekendmaking van het Ontwikkelingsplan Wechi - en derhalve ruimschoots na het verstrijken van de beroepstermijn - gerealiseerd hebben dat de bestemming voor het eerdergenoemde gebiedscluster reeds door verweerder vastgesteld was, echter zonder dat verweerder voorafgaand onderzoek had ingesteld. Gelet op het voorgaande stellen eisers dat verweerder in strijd met het eerdergenoemde landsbesluit heeft gehandeld.

Verweerder heeft ter zitting desgevraagd aangevoerd dat de bestreden beschikking ten aanzien van de vraag of de bestemming al dan niet is vastgesteld wellicht onduidelijk is maar dat de bestemming voor het gebiedscluster Wechi tot op heden nog niet is vastgesteld. Hiertoe kan volgens verweerder in casu pas worden overgegaan nadat de onderzoeken - welke op grond van de EROC vereist zijn en nog niet hebben plaatsgehad - hebben plaatsgevonden. Afhankelijk van de uitkomst van deze onderzoeken zal de bestemming worden bepaald en vastgesteld.

Ten aanzien van hetgeen door partijen ter zitting inzake de ontvankelijkheid naar voren is gebracht, overweegt het Gerecht als volgt. Zoals eisers met juistheid hebben aangevoerd, is het Gerecht van oordeel dat de formulering van de bestreden beschikking impliceert dat de bestemming voor het gebiedscluster Wechi reeds door verweerder is vastgesteld. Immers onder overweging VI, van de bestreden beschikking heeft verweerder overwogen: *"Dat de bestemming niet eerder in werking treedt dan nadat de in de voorwaarden 1 t/m 4, zoals gewijzigd, genoemde onderzoeken en afwegingen hun beslag hebben gekregen en zijn goedgekeurd door het Bestuurscollege"*. Nu uit het landsbesluit evenwel volgt dat nader onderzoek moet plaatsvinden alvorens de bestemming wordt vastgesteld – en eisers zich hierin kunnen vinden – is onderhavig beroep tegen de vaststelling in de bestreden beschikking van de bestemming zonder dat nader onderzoek heeft plaatsgevonden ontvankelijk te achten.

Met betrekking tot de bestreden beschikking overweegt het Gerecht als volgt.

Zoals hiervoor reeds is overwogen, stelt het Gerecht vast dat hetgeen verweerder ter zitting inzake de vaststelling van de bestemming van het gebiedscluster Wechi heeft aangevoerd, te weten dat de bestemming nog niet vastligt, niet in overeenstemming is met hetgeen verweerder in de bestreden beschikking hieromtrent heeft overwogen. Ter zitting heeft derde-belanghebbende ook naar voren gebracht de bestreden beschikking aldus te lezen dat de bestemming al vastligt, tenzij uit onderzoeken anders blijkt. Het Gerecht is derhalve van oordeel dat de standpunten van verweerder ten aanzien van de bestemming innerlijk tegenstrijdig zijn. Reeds hierom is het beroep van eisers gegrond te achten.

Gelet op het voorgaande zal het Gerecht zal het beroep gegrond verklaren, de bestreden beschikking voor zover deze ziet op de bestemming vernietigen.

Het Gerecht ziet aanleiding verweerder te veroordelen in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze stelt het Gerecht met toepassing van het Besluit Proceskosten Bestuursrecht vast op NAF 1400,00, te weten 1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt NAF 700,00, wegingsfactor 1. Voorts zal het Gerecht verweerder gelasten het door eiseres gestorte griffierecht van NAF 150,00 te vergoeden.

6. Beslissing

Het Gerecht:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking van verweerder, gedateerd 29 maart 2010, voor zover deze ziet op de bestemming;
- draagt verweerder op een nieuwe beslissing te nemen op het verzoek van eiseres met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- gelast het Land Curaçao om de door eiseres gemaakte proceskosten van NAF 1400,00 (veertienhonderd Nederlands Antilliaanse guldens) te vergoeden;
- gelast het Land Curaçao om het door eiseres betaalde griffierecht van NAF 150,00 (honderdvijftig Nederlands Antilliaanse guldens) te vergoeden.

Aldus vastgesteld door mr. S. Verheijen, rechter in het Gerecht, en uitgesproken ter openbare zitting van het Gerecht te Curaçao, op 24 mei 2011, in tegenwoordigheid van de griffier.

Tegen deze beslissing staat hoger beroep open binnen **zes weken** na kennisgeving van deze uitspraak. Zie hoofdstuk 5 van de Lar.